

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: **TQM – holding s.r.o.**, IČO 49606395
sídlem Těšínská 1028/37, Předměstí, 746 01 Opava
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Říhou
sídlem Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava

proti
žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**
sídlem třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno

za účasti
osob zúčastněných na řízení: **I) Moravskoslezský kraj**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

II) ČSAD Vsetín a.s., IČO 45192120
sídlem Ohrada 791, 755 01 Vsetín
zastoupená advokátem JUDr. Pavlem Vyroubalem
sídlem Palackého 168, 755 01 Vsetín

o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 17. 1. 2019,
č. j. ÚOHS-R0181/2018/VZ-01506/2019/322/LKa,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 10. 2018, č. j. ÚOHS-S0348/2018/VZ-31792/2018/512/JHé (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“) zamítl návrh žalobce na uložení zákazu plnění smlouvy o poskytování veřejných služeb v přepravě cestujících veřejnou linkovou osobní dopravou uzavřené mezi osobou zúčastněnou na řízení I (dále také „zadavatel“) a osobou zúčastněnou na řízení II (dále také „vybraný dodavatel“) dne 30. 7. 2018 na plnění veřejné zakázky „Zajištění dopravní obslužnosti Moravskoslezského kraje – oblast Opavsko“ (ev. č. zakázky Z2017-035007). Žalovaný návrh zamítl z důvodu, že nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, jak stanoví § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“). Proti prvostupňovému rozhodnutí brojil žalobce rozkladem, který předseda žalovaného rozhodnutím ze dne 17. 1. 2019, č. j. ÚOHS R0181/2018/VZ-01506/2019/322/LKa (dále jen „napadené rozhodnutí“), dle § 152 odst. 6 písm. b) a § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl, přičemž prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Předně namítá nesprávné právní posouzení věci a nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Zadavatel v rozporu se zásadou transparentnosti a zásadou rovného zacházení umožnil vybranému dodavateli zneužít volně formulovaných zadávacích podmínek a svévolně tak ovlivnit termín plnění veřejné zakázky. Ovlivněním termínu došlo k podstatné změně podmínek, za kterých ostatní účastníci zadávacího řízení zpracovávali své nabídky. Ti nemohli spoléhat na to, že by obdobná liknavost při uzavírání smlouvy byla ze strany zadavatele v jejich případě tolerována. Mezi zadavatelem a vybraným dodavatelem docházelo ke koordinaci. Jednání zadavatele představuje zjevné zneužití práva, které nepožívá právní ochrany. Žalovaný byl povinen zkoumat, zda ze strany zadavatele nedošlo k porušení ZZVZ. Porušil své povinnosti, odmítl-li se zabývat okolnostmi průběhu zadávacího řízení. Žalovaný se také nezabýval nekonzistentností v postoji zadavatele ohledně možného vyloučení vybraného dodavatele, pokud se nedostaví k podpisu smlouvy do 29. 6. 2018. Pozdní uzavření smlouvy představuje uzavření zcela nové smlouvy, když došlo ve vztahu k termínu zahájení plnění k podstatné změně podmínek smlouvy. Vybraný dodavatel tak získal dostatek času k obstarání si nabízených nových autobusů, což by nebyl schopen splnit, kdy by byl povinen zahájit plnění podle smlouvy 9. 12. 2018. Zadavatel tak byl povinen provést nové zadávací řízení. Po materiální stránce byl důvod dle § 254 odst. 1 písm. a) ZZVZ naplněn. Žalovaný v důsledku svého formalistického přístupu porušil povinnost prověřit veškeré okolnosti případu zadávacího řízení. Nelze akceptovat, aby podmínky zahájení byly stanoveny tak volně, že jejich naplnění závisí na vědomém chování dodavatele a zadavatele. Účelem uložení zákazu plnění již uzavřené smlouvy je zajištění efektivní nápravy situace, kdy zadavatel uzavřel smlouvu v rozporu se ZZVZ, a je proto žádoucí, aby na základě takto uzavřené smlouvy nebylo plněno.
3. Žalovaný dále podle žalobce nepřihlédl ke skutečnostem a důkazům uvedeným v rozkladu. Odůvodnění vybraného dodavatele, proč nebylo možné smlouvu podepsat v původním termínu, je účelové. Účelovost jednání zadavatele a vybraného dodavatele žalobce dokládal jejich komunikací. Oba si byli vědomi toho, že vybraný dodavatel není schopen zahájit od 9. 12. 2018, což žalobce namítal a dokládal ve svých předchozích námitkách. Také praxe jednotlivých krajů při vypisování obdobných zakázek dokládá, že zadavatel nesplnitelnost nabídky vybraného

dodavatele znal. Souhlas zadavatele s poskytováním plnění až od června 2019 je zřejmý také ze záznamu ze zasedání zastupitelstva kraje konaného dne 14. 6. 2018. Neschopnost vybraného dodavatele plnit 9. 12. 2018 žalobce dále doložil záznamy reportáží Českého rozhlasu a České televize. Tuto neschopnost dokládá i skutečnost, že vybraný dodavatel nepodal nabídku v rámci jednacího řízení bez uveřejnění na období od 1. 1. 2019 do 8. 6. 2019. Zadavatel se také dostatečně nevypořádal s argumenty žalobce v námitkách týkajících se existence mimořádně nízké nabídkové ceny vybraného dodavatele. Netransparentní postup zadavatele dokládá také jeho přístup při vyřizování žádostí žalobkyně o poskytnutí informací ohledně zadávacího řízení.

4. Žalovaný ve svém vyjádření odkazuje na napadené rozhodnutí a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Všichni účastníci zadávacího řízení měli stejné podmínky pro podání nabídek, když již v zadávacích podmínkách bylo počítáno s tím, že může dojít k posunutí termínu zahájení realizace plnění. Skutečnost, že se nepodařilo uzavřít smlouvu do původně stanoveného termínu, nevypovídá o zneužití práva. Nestíhnutí poskytnutí součinnosti k podpisu smlouvy během tří dnů nelze považovat za účelové průtahy. Ustanovení § 222 ZZVZ dopadá na situace, kdy zadavatel činí změny v již uzavřené smlouvě na veřejnou zakázku. Důvod pro podání návrhu nebyl po formální stránce naplněn, neboť zadavatel uzavřel smlouvu po předchozím uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení. Pokud měl žalobce pochybnosti o zadávacích podmínkách, mohl podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Žalobcem tvrzené skutečnosti a důkazy nebyly rozhodné pro posouzení okolností, zda nastala skutečnost uvedená v § 254 odst. 1 ZZVZ.
5. Osoba zúčastněná na řízení I se nad rámec stanoviska k návrhu žalobce na vydání předběžného opatření vyjadřuje pouze v tom směru, že postupovala v souladu se zákonem a odmítá tvrzení žalobce o účelovém postupu v předmětném zadávacím řízení.
6. Osoba zúčastněná na řízení II ve svém vyjádření navrhuje zamítnutí žaloby. Smlouva byla uzavřena na základě zadávacího řízení a je totožná s návrhem smlouvy. Naopak na straně žalobce je evidentní snaha o obcházení ZZVZ. Sankcí pro případ neposkytnutí součinnosti při uzavření smlouvy ze strany vybraného dodavatele je jeho vyloučení, nikoliv uložení zákazu plnění smlouvy. Osoba zúčastněná na řízení součinnost poskytovala, když byla připravena smlouvu uzavřít v řádu sedmi dnů od doručení výzvy. Rozhovor s jejím ředitelem v Českém rozhlasu byl veden až po uzavření smlouvy. Žalobce dělá vše pro to, aby oddálil možné plnění smlouvy.
7. Žalobce v replice dále rozvíjí svou argumentaci ohledně zneužití práva zadavatelem a účelového postupu vybraného dodavatele. Fakticky závazek ze smlouvy na veřejnou zakázku vzniká již rozhodnutím o výběru dodavatele, proto je třeba § 222 ZZVZ aplikovat i na šetřený případ. Žalovaný přehlíží, že se žalobce o nepravdivých údajích uváděných zadavatelem dozvěděl až po uplynutí lhůty pro podání návrhu na přezkoumání. Došlo k podstatné změně klíčového parametru smlouvy – data zahájení plnění, která vyvolala podstatné hospodářské zvýhodnění vybraného dodavatele. Vybraný dodavatel musel dopředu počítat s nutností podpisu smlouvy na konci června. Popírá-li jakoukoliv součinnost se zadavatelem, je to v rozporu s jeho prohlášeními uvedenými jeho v dopisech z června 2018. Ke zdržení průběhu zadávacího řízení došlo zejména na straně zadavatele – pozdním rozhodnutím o výběru dodavatele a pozdním doručením tohoto rozhodnutí žalobci.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl

v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).

9. Jádrem sporu je interpretace a aplikace § 254 odst. 1 písm. a) ZZVZ. Pro posouzení věci soud považuje za vhodné se nejprve zabývat obecně institutem zákazu plnění smlouvy a všemi zákonnými důvody pro jeho uložení, aby mohl přiblížit charakter a smysl tohoto zákonného institutu.
10. Podle § 254 odst. 1 ZZVZ může návrh na uložení zákazu plnění smlouvy na veřejnou zakázku podat navrhovatel, který tvrdí, že zadavatel uzavřel smlouvu
  - a) bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení, předběžného oznámení nebo výzvy k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení, ačkoli byl povinen toto oznámení, předběžné oznámení nebo výzvu k podání nabídek ve zjednodušeném podlimitním řízení uveřejnit, ledaže uveřejnil dobrovolné oznámení o záměru uzavřít smlouvu podle § 212 odst. 2,
  - b) přes zákaz jejího uzavření stanovený tímto zákonem nebo předběžným opatřením,
  - c) na základě postupu mimo zadávací řízení, ačkoli mu bylo pokračování v tomto postupu zakázáno rozhodnutím podle § 263 odst. 7, nebo
  - d) postupem podle § 135 odst. 3 nebo § 141 odst. 4, přičemž porušil pravidla stanovená pro zadání veřejné zakázky na základě rámcové dohody nebo v dynamickém nákupním systému a tím ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr dodavatele.
11. Z výčtů důvodů pro uložení zákazu plnění smlouvy je patrné, že použití tohoto institutu je vyhrazeno pro flagrantní, zákonem striktně definované porušení zákona při samotném uzavírání smlouvy [taktéž situace popsané pod písmenem d) se s ohledem na jejich specifika fakticky týkají až uzavírání smlouvy]. Pro účely uložení zákazu plnění smlouvy tedy není vůbec rozhodné, nakolik samotné zadávací řízení probíhalo v souladu se zákonem. Toto omezení je přitom zcela legitimní a logické. Veškeré nezákonnosti týkající se zadávací dokumentace či průběhu zadávacího řízení totiž mají uchazeči namítat v průběhu zadávacího řízení, přičemž mají dokonce k dispozici přezkum ze strany žalovaného na základě návrhu na přezkoumání úkonu zadavatele. Efektivita tohoto přezkumu je chráněna jednak zákonnými blokačními lhůtami (jejichž porušení je sankcionováno mimo jiné právě možností uložit zákaz plnění smlouvy), jednak možností žalovaného vydat předběžné opatření. Omezení důvodů pro uložení zákazu plnění smlouvy zároveň odpovídá celkové zákonné koncepci dozoru nad dodržováním ZZVZ. Ten totiž již stanovením lhůty pro podávání námitek (viz § 242 ZZVZ) fakticky koncentruje možnost namítat různé nezákonnosti vždy pouze do určité fáze zadávacího řízení.
12. Z § 254 odst. 1 ZZVZ je patrné, že důvody pro uložení zákazu plnění smlouvy jsou koncipovány relativně úzce. Tato koncepce je přitom zcela záměrná. Původ současné úpravy lze hledat již v novelizaci č. 417/2009 Sb., kterou byl měněn dřívější zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Jak plyne z důvodové zprávy (dostupná v digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na www.psp.cz v rámci sněmovního tisku 882/0, volební období 2006-2010), záměrem zákonodárce bylo převzít taktéž úzce vymezený okruh důvodů neúčinnosti smlouvy zakotvených do unijního práva novelizační směrnici Evropského parlamentu a Rady č. 2007/66/ES, kterou se mění směrnice Rady 89/665/EHS a 92/13/EHS, pokud jde o zvýšení účinnosti přezkumného řízení při zadávání veřejných zakázek. Totéž je patrné také z rozdílové tabulky návrhu ZZVZ s legislativou EU, která je dostupná v digitálním repozitáři Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky na www.psp.cz spolu s důvodovou zprávou k ZZVZ v rámci sněmovního tisku 637/0, volební období 2013-2017.
13. Je nutno vzít také v úvahu, že § 254 odst. 1 ve spojení s § 264 ZZV představuje kompetenční ustanovení, které svěřuje žalovanému pravomoc zcela zásadním způsobem zasáhnout do právní

jistoty zadavatele a dodavatele. Tuto pravomoc může žalovaný s ohledem na čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon. Soud proto nevidí prostor pro jakýkoliv extenzivní výklad důvodů pro využití této pravomoci. Za důvod pro uložení zákazu plnění smlouvy proto nelze považovat ani zneužití práva ze strany vybraného dodavatele či zadavatele, ani nepřípustnou kooperaci zadavatele a vybraného dodavatele, ani diskriminační či neurčité nastavení zadávacích podmínek, ani mimořádně nízkou nabídkovou cenu vybraného dodavatele, ani nevyloučení vybraného dodavatele z důvodu neposkytnutí součinnosti při uzavírání smlouvy (nutno podotknout, že § 124 odst. 2 stanoví toliko možnost zadavatele vyloučit vybraného dodavatele, nikoliv povinnost; zadavateli je tím dána možnost zohlednit všechna pozitiva a negativa takového postupu a postupovat způsobem, který pro něj bude představovat „menší zlo“). Jakkoliv mohou některé z popsaných situací představovat zcela zásadní porušení zákona, je nutno akceptovat, že žalovaný je omezen zákonnými limity své pravomoci. Ostatně uložení zákazu plnění smlouvy není jedinou formou ochrany uchazečů o veřejnou zakázku. V první řadě žalovaný disponuje pravomocí ukládat sankce za přestupky spočívající v porušení pravidel stanovených ZZVZ. Kromě toho uchazečům poskytuje v řadě případů ochranu také soukromoprávní úprava (např. ochrana před nekalou soutěží) a v nejzávažnějších případech také právo trestní (viz např. § 257 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník).

14. Soud proto konstatuje, že skutečnosti uváděné žalobcem z větší části vůbec nejsou způsobilé k tomu, aby na základě nich žalovaný uložil zákaz plnění smlouvy mezi osobami zúčastněnými na řízení. Nejedná se totiž o žádný ze zákonných důvodů pro takový postup. Proto ani soud neprováděl dokazování k žalobcem tvrzeným skutečnostem, neboť jím navrhané důkazy nesměřují k prokázání tvrzení, která by byla pro projednávanou věc relevantní. Ze stejného důvodu nepovažuje soud za pochybení žalovaného, že se těmito skutečnostmi blíže nezabýval a neprováděl k nim dokazování. Ačkoliv žalovaný částečně na některé tyto námitky stručně reagoval, šlo o reakci nadbytečnou a soud nevidí žádný důvod se těmito úvahami vyslovenými nad rámec rozhodovacích důvodů zabývat. I kdyby bylo pravdou, že zadávací podmínky byly nastaveny diskriminačně, že zadavatel s vybraným dodavatelem koordinovali postup, v důsledku čehož mohl získat vybraný dodavatel neoprávněnou výhodu, a že posunutí termínu uzavření smlouvy na veřejnou zakázku bylo účelové a představovalo zneužití práva apod., nemůže to nic změnit na závěru, že se nejedná o důvody pro uložení zákazu plnění smlouvy.
15. Jediným zákonným důvodem pro uložení zákazu plnění smlouvy, který žalobce tvrdí, je uzavření smlouvy na předmětnou veřejnou zakázku bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení. Obecně by bylo možné souhlasit se žalobcem, že uzavření smlouvy na základě zadávacího řízení, v němž byl v rámci zadávací dokumentace uveřejněn zcela odlišný návrh smlouvy, by bylo možné považovat za uzavření smlouvy bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení. V projednávané věci ale taková situace nenastala. Uzavřená smlouva plně odpovídá zveřejněnému návrhu smlouvy, proto nelze hovořit o uzavření zcela nové smlouvy, jak tvrdí žalobce.
16. Zadavatel zadával předmětnou veřejnou zakázku v rámci řádně vyhlášeného otevřeného řízení. Návrh smlouvy, který byl součástí zadávacích podmínek, obsahoval ustanovení předpokládající uzavření smlouvy nikoliv v primárně stanoveném termínu do 30. 6. 2018. Pro takový případ návrh smlouvy stanovil, že se termín zahájení realizace plnění posouvá vždy o dalších 6 kalendářních měsíců. Došlo-li k uzavření smlouvy až dne 30. 7. 2018 a v důsledku toho se posunul termín plnění o 6 kalendářních měsíců, šlo o situaci, která byla návrhem smlouvy předvídána a nedošlo tudíž k žádné úpravě smluvních podmínek. Smlouva uzavřená mezi osobami zúčastněnými na řízení plně odpovídala původnímu návrhu smlouvy. Nelze proto hovořit o uzavření smlouvy bez předchozího uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení.
17. Žalobce se snaží vytvořit takovou právní konstrukci, která by mu fakticky umožňovala téměř neomezeně rozšířit zákonné důvody pro uložení zákazu plnění smlouvy. Tato konstrukce přitom

nerespektuje ani text zákona, ani jeho smysl. Uzavřenou smlouvu nelze považovat za zcela odlišnou od původního návrhu smlouvy ze žádného z důvodů, které žalobce uvádí. Ani zneužití práva ze strany vybraného dodavatele či zadavatele, ani nepřípustná kooperace zadavatele a vybraného dodavatele, ani diskriminační nebo neurčité nastavení zadávacích podmínek, ani mimořádně nízká nabídková cena vybraného dodavatele, ani nevyloučení vybraného dodavatele z důvodu neposkytnutí součinnosti při uzavírání smlouvy nemohou (izolovaně ani ve svém souhrnu) vést k závěru, že se jedná o smlouvu novou, zcela odlišnou. Jakkoliv žalobce tento pohled považuje za formalistický, jedině takový pohled odpovídá textu a smyslu zákona. Zákaz plnění smlouvy je zkrátka vyhrazen pro zcela ojedinělé, taxativně vyjmenované situace.

18. Stejně tak žalobcova argumentace ustanovením § 222 ZZVZ je lichá. V první řadě toto ustanovení reguluje přípustnost změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku po dobu jeho trvání, tj. logicky až po uzavření smlouvy (neboť před tím závazek nemohl vzniknout). Nelze hovořit o jakémsi faktickém závazku ze smlouvy vzniklém již rozhodnutím o výběru dodavatele, jak se snaží konstruovat žalobce, neboť do uzavření smlouvy pojmově o žádném závazku ze smlouvy nelze hovořit. Už z toho důvodu nelze dané ustanovení na posuzovaný případ aplikovat. Kromě toho soud opakuje, že oproti návrhu k žádné změně nedošlo a uzavřená smlouva tomuto návrhu odpovídala.
19. Na závěrech soudu nemůže nic změnit ani skutečnost, že se žalobce o některých informacích, v nichž spatřuje zejména koordinaci zadavatele a vybraného dodavatele a zneužití práva z jejich strany, dozvěděl teprve dodatečně. Ačkoliv v důsledku toho nemohl podat ve světle některých těchto informací návrh na přezkoumání úkonů zadavatele (neboť již došlo k uzavření smlouvy na veřejnou zakázku), není tato skutečnost důvodem pro to, aby dosáhl přezkoumání úkonů zadavatele cestou, která pro tento účel neslouží. Došlo by tím k obcházení § 257 písm. k) ZZVZ, který přezkoumání úkonů zadavatele v takové situaci brání. Jakkoliv tedy soud může mít v obecné rovině pochopení pro rozhořčení žalobce, docházelo-li skutečně ke koordinaci zadavatele a vybraného dodavatele či ke zneužívání práva z jejich strany apod. (což soud vůbec nezkoumal, neboť to nemělo pro posuzovanou věc žádnou relevanci) a on tyto skutečnosti zjistil teprve dodatečně, nemění to nic na tom, že žalobce pro nápravu zvolil právní nástroj, který k nápravě takové situace neslouží a který je vyhrazen pro odlišné případy. Již z § 257 písm. j) a k) ZZVZ je patrné, že zákon přímo počítá se situacemi, kdy ani při zjevné nezákonnosti procesu zadávání veřejné zakázky není uchazečům zaručen nárokový přezkum úkonů zadavatele na základě návrhu. Je nutno respektovat skutečnost, že *de lege lata* žalovaný porušení ZZVZ v některých situacích zkoumá toliko z úřední povinnosti. Tato skutečnost není mezerou v zákoně, nýbrž záměrem zákonodárce. Není proto prostor k vyplňování takové (neexistující) mezery pomocí kreativního výkladu zákona.
20. Pro úplnost je však vhodné dodat, že žalobce poukazuje také na nezákonnosti, které zcela jistě mohl namítat v průběhu zadávacího řízení. Patří sem zejména tvrzení o mimořádně nízké nabídkové ceně v nabídce vybraného dodavatele, ale také tvrzení o diskriminačním, respektive příliš volném nastavení zadávacích podmínek nebo o objektivní nemožnosti realizace zakázky v původně předpokládaném termínu. V této souvislosti soud poznamenává, že namítá-li žalobce zneužití volně formulovaných zadávacích podmínek, fakticky namítá samotnou nedostatečnou konkretizaci zadávacích podmínek. Nic mu přitom nebránilo takový nedostatek (stejně jako jakýkoliv jiný nedostatek zadávacích podmínek) včas namítat a posléze případně navrhnout u žalovaného z těchto důvodů přezkum úkonů zadavatele. Neučinil-li tak a účastnil se takto nastaveného zadávacího řízení, nemohl posléze tyto nezákonnosti namítat pouze z toho důvodu, že jiný uchazeč tvrzeného nedostatku využil, a to bez ohledu na to, že se o samotném využití tohoto nedostatku (potažmo zneužití práva, jak tvrdí) dozvěděl později.
21. Soud uzavírá, že žalovaný správně shledal návrh žalobce nedůvodným, neboť bylo prokázáno, že předmětná smlouva na veřejnou zakázku byla uzavřena po předchozím uveřejnění oznámení o zahájení zadávacího řízení. Ve vztahu k tomuto závěru žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav

a také přezkoumatelně vyjádřil veškeré své úvahy vedoucí k nosnému závěru napadeného rozhodnutí. Z napadeného rozhodnutí je patrné, jak žalovaný rozhodl a proč, jak se vypořádal s námitkami žalobce a jak interpretoval a aplikoval § 254 odst. 1 a § 265 písm. a) ZZVZ. Namítal-li žalobce že žalovaný nepřihlédl k některým jím tvrzeným skutečnostem a navrhovaným důkazům, jednalo se o skutečnosti a důkazy, které byly z hlediska aplikace uvedených ustanovení irelevantní.

IV. Shrnutí a náklady řízení

22. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
24. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5. srpna 2020

JUDr. Jaroslava Skoumalová v. r.
předsedkyně senátu